

РЕШЕНИЕ

№ 7470

гр. София, 30.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 25.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **2675** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето /ЗЗ/.

Образувано по жалба на З. Р. Г. като универсален правоприменител на С. И. Г., подадена чрез адв. М. П., против Експертно решение /ЕР/ № 0096/15.02.2023 г. на Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК/. Изложените в жалбата основания за оспорване са за съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните норми и с целта на закона- чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК. Иска се оспореният акт да бъде отменен. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. М. П., която поддържа жалбата и искането за присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от процесуалния представител на заинтересованата страна „Еланда“ ООД. Депозира писмени бележки.

Ответникът- Национална експертна лекарска комисия, чрез юрк. А., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Претендира разноски /л.70/.Депозира писмени бележки.

Заинтересованата страна- Й. С. Г., чрез адв. Н. П. счита жалбата за основателна и моли за отмяна на обжалваното ЕР. Претендира разноски.

Заинтересованата страна- „Еланда“ ООД, в ОСЗ се представлява от управителя Е. К. и адв. А. и адв. М.. Иска се жалбата да бъде отхвърлена. Претендират се разноски. Депозирани са писмени бележки.

Заинтересованите страни Агенция за хора с увреждания, ТП на НОИ Б. и РД „СП“ Б. не вземат участие в производството.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд София град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

По делото не е спорно, че С. И. Г., наследодател на жалбоподателката З. Р. Г. и заинтересованата страна Й. С. Г., е бил в трудовоправни отношения с „Еланда“ ООД като шофьор на камион и изпълняващ курсове зад граница. /л. 35 Медицинско експертно досие на С. Г. /МЕД/, приложено към настоящото дело/.

В периода 01.02.2017 г.-16.02.2017 г. С. Г. е бил в командировка със задача „транспорт и доставка на стоки“ по маршрут България-Полша-България. / л. 47 МЕД/. На 05.02.2017 г. той е управлявал товарен автомобил марка „Д.“ с рег. [рег.номер на МПС] с полуремарке марка „Кронс“ с рег. [рег.номер на МПС], като осъществявал превоз по маршрута С.-Борш.

На 05.02.2017 г. Е. К.- управител на „Еланда“ ЕООД, е разговаряла със своя служител С. Г. и се е уверила, че същият е спрял за редовна почивка на паркинг в Румъния. На 06.02.2017 г. към обяд, Е. К., проверявайки Г. системата на камиона, установила, че превозното средство не се е движило, а продължавало да стои на паркинга. /л. 18 МЕД/.

И. П. В., шофьор към фирма „SL логистика“, е бил в района на паркинга и на 06.02.2017 г. вечерта е намерил С. Г., паднал в кабината на камиона в безпомощно състояние. Според В. С. Г. е бил парализиран и е можел само да мига с очи. Пострадалият е откаран с линейка в болнично заведение за лечение в [населено място], Румъния. /л. 8 МЕД/

На 11.02.2017 г. С. Г. е починал.

Видно от Билет за излизане от болница от 11.02.2017 г., изготвен от болничното заведение в Румъния, диагнозата при изписване на С. Г. е: десен масивен мозъчен инсулт; възпаление на левия крак и стъпалото от III степен; остра чернодробна недостатъчност; остра бъбречна недостатъчност; септично състояние; топлинно изгаряне от II степен на лявото бедро, таз, хълбок; бронхопневмония; мозъчна смърт; спиране на сърцето; остра дихателна недостатъчност, поддържана чрез механична вентилация; кома на множествена етиология. /л. 20 МЕД/

Видно от медицинско свидетелство за установяване на смърт № 41/11.02.2017 г. от Окръжен институт по съдебна медицина [населено място], Румъния /л. 20, 63 МЕД/, като пряка и непосредствена причина за смъртта на С. Г. в т. а) е посочено токсично септично състояние; за заболяване или болестно състояние, пряко причинило смъртта, в т. б) е посочена некроза на левия крак; за първоначално болестно състояние, отключило състоянията в т. а). и т. б) и което представлява определяща причина, е посочено в т. в)- изгаряния II-III степен на торса и на левия долен крайник чрез лъчиста топлина; в т. г) е посочен малкомозъчен инсулт.

Според отчет за съдебно-медицинска некропатична експертиза /л.117 МЕД/, изготвена от д-р Р. А.- лекар по съдебна медицина, поискана от прокуратурата към

съда в Б., смъртта на С. Г. е насилствена. Това се дължи на токсично –септичното състояние, дължащо се на изгаряния от II и III степен на тялото и крайниците, на лице имобилизирано в превозно средство (кабина на Т.) след исхемичен инсулт; раните от насилие, описани в аутопсията, носят дата 07.02.2017 г. и са възникнали чрез излагане на лъчиста топлина (радиатор вътре в кабината на Т.-а); между уврежданията и смъртта има пряка причинно-следствена връзка.

Във връзка с инцидента са издадени следните експертни решения на ТЕЛК и НЕЛК:

1. Решение № 2132/12.09.2017 г. на ТЕЛК към УМБАЛ „Б.“ /л. 59, 58, 57 МЕД/, което не приема причинна връзка по повод трудова злополука. Прието е, че С. Г. е починал вследствие на заболяване – масивен мозъчен инсулт;
2. Решение № 0429/13.04.2018 г. на НЕЛК , I-ви специализиран състав по неврологични болести /л. 95 МЕД/, с което е отменено Решение № 2132/12.09.2017 г. на ТЕЛК към УМБАЛ „Б.“ и съставът на НЕЛК не се е произнесъл по причинната връзка на основание чл. 66, ал. 2 от Наредбата за медицинската експертиза /НМЕ/ - при липса на протокол от аутопсията ТЕЛК и НЕЛК не се произнасят по причинна връзка, но постановяват експертно решение.
3. Решение № 3399/30.10.2020 г. на ТЕЛК към УМБАЛ „Б.“ /л. 122 МЕД/, с което след представяне на допълнителна медицинска документация- аутопсионен протокол, се приема причинна връзка по повод трудова злополука;
4. Решение № 0739/15.04.2021 г. на НЕЛК, което потвърждава Решение № 3399/30.10.2020 г. на ТЕЛК по причинна връзка и признава злополуката за трудова.

ЕР № 0739/15.04.2021 г. на НЕЛК е обжалвано пред АССГ и по него постановено Решение № 5714/11.10.2022 г. по адм. дело № 5355/2021 г. (присъединено към настоящото дело за послужване). По делото е изготвена единична съдебно-медицинска експертиза /л. 368 по адм. дело № 5355/2021 г./, според заключението на която полученото от С. Г. изгаряне е обширно и дълбоко, получено вследствие на продължително излагане на топлина, което води до извод първо да е получен инсулт. Според вещото лице не може да се определи точно време на възникване на инсулта. Не може да се определи и как би се развил инсултът при липса на изгаряния.

Със съдебното решение оспореният акт е приет за незаконосъобразен и преписката е върната за ново разглеждане на НЕЛК при съобразяване на следните задължителни указания- да се обсъдят всички доказателства по преценка дали ли е трудова злополука по см. чл. 55 КСО; да се прецени с оглед обективно настъпилото увреждане каква е причината за смъртта на С. Г.; да се прецени относимостта на изгарянията по тялото на починалия- дали могат да се приемат като водеща диагноза за настъпилата смърт или това е следствие от исхемичен инсулт; да се прецени приложимост на разпоредбата на чл. 73, ал. 2 от НМЕ.

Във връзка с дадените задължителни указания на съда е постановено обжалваното в настоящото производство ЕР № 0096/15.02.2023 г. на НЕЛК /л. 17 по делото/.

С оспорения акт на НЕЛК е отменено Решение № 0739/15.04.2021 г. на НЕЛК и Решение № 3399/30.10.2020 г. на ТЕЛК и не се приема причинна връзка по повод трудова злополука. Като мотиви на ЕР са цитирани изводите от СМЕ по адм. дело № 5355/2022 г. на АССГ и дословно пасажи от съдебното решение. НЕЛК е приел, че: „изгарянето е обширно, което дава основание да се приеме, че първо е получен

мозъчния инсулт. От данните по делото не може да се определи точното време на възникване на инсулта. Безспорно изгарянето е допринесло за по-бързото настъпване на неблагоприятния резултат. От данните по делото и от съдебно-медицинска гледна точка не може да се определи до каква степен, ако нямаше изгаряне, как би се развил инсултът. Диагностицираният исхемичен инсулт налага извода, че следва да се приложи чл. 73, ал. 2 НМЕ. Съдът не кредитира доказателствата от съдебно-медицинска некропатична експертиза. НЕЛК не приема причинна връзка по повод трудова злополука на основание чл. 73, ал. 2 НМЕ“.

По искане на проц. представители на жалбоподателката и на заинтересованата страна „Еланда“ ООД по делото е изслушана комплексна СМЕ, изготвена от вещите лица доц. д-р М. М. Г. със специалност „Съдебна медицина“, д-р С. Г. Н. със специалност „Ортопедия и травматология“, „Пластична, възстановителна и естетична хирургия“ и д-р Д. П. Н. със специалност „Неврология“. Процесуалният представител на ответника моли заключението да бъде прието, но да не се кредитира, а процесуалният представител на „Еланда“ ООД моли заключението да не се приема и да бъде назначена повторна комплексна СТЕ със същите въпроси. Заключението е прието от съда като обективно и компетентно изготвено и от последното се установява следното:

Според вещите лица С. Г. е получил от запалилата се нагревателна печка в кабината на управлението от него Т. изгаряния II- III степен на снагата, таза и левия долен крайник. Тези изгаряния вероятно са получени в седнало положение на пострадалия, по време на почивка /сън.

Въпреки проведеното лечение смъртта му е настъпила с клинична картина на доказан сепсис и полиорганна недостатъчност. В медицинската документация има описани клинични и морфологични данни за увреждания на централната нервна система – инсулт. От извършеното аутопсионно/макроскопско и микроскопско/хистологично изследване, липсват убедителни данни за размера и разположението на този инсулт. Според вещите лица при термични травми не е рядка находката за термични увреди на централната нервна система /Ц./, които имат подобна макроскопска и микроскопска изява. В конкретния случай водещи остават термичните увреждания.

Вещите лица разясняват, че в съдебномедицинската практика при случаи на термични травми нерядко в Ц. се наблюдава картина, подобна на тази като при болестен инсулт - исхемичен инфаркт на мозъчната тъкан. Тези промени са резултат на развиващата се клиника на термичен шок. В конкретния случай не е описана ясна и категорична морфологична макро и микроскопска картина, по която да се твърди с категоричност кога е възникнало това увреждане на мозъка. Наличието на точковидни кръвоизливи може да се свърже с атоналния кръвен застой в микроциркулацията, като той е изцяло на фона на развилият се темпово септичен - токсичен шок, резултат на изгарянето.

Вещите лица не приемат, че С. Г. е получил термичната травма единствено и във връзка с мозъчен инсулт, тъй като в преведената медицинска документация липсват убедителни данни за такова болестно увреждане. Считат, че термичната травма е настъпила преди мозъчните изменения. Доминиращите регистрирани и описани изменения при аутопсията сочат, че са резултат от термичен шок и впоследствие на развил се септичен шок, довел до смъртния изход от полиорганна недостатъчност.

В заключението категорично се поддържа, че смъртта е резултат на усложнен термичен шок с последвало развитие на гнойно- възпалителни изменения в дихателната система, довели до множествена органна недостатъчност. Това е видно от цялата макроскопска и хистологична находка, установена при аутопсията на трупа на С. Г.. Ясно е установено при съдебномедицинското изследване на трупа, че смъртта на С. Г. е резултат от изгарянето, довело до термичен шок, последвано от развитието на сепсис и поради това смъртта е преценена като настъпила от септично - токсично състояние. Мозъчните инсулти не причиняват интоксикация. Според вещите лица категорично смъртта на С. Г. е резултат на нещастния инцидент от изгарянето, а не от инсулт. Посочват, че при изгаряне в тясно помещение, каквото представлява кабината и на Т., от горенето се образуват токсични газове, които са в комплекса на токсичния ефект на термичната травма. Те улесняват развитието на септично състояние и основно увреждане на централната нервна система и белите дробове.

В ОСЗ на въпроси на съда и на страните вещите лица правят следните уточнения:

Посочва се, че цялата медицинска документация, която е приложена по делото, е взета предвид, вкл. медицинското заключение по адм. дело № 5355/2021 г. Случаят е обсъден във всички негови аспекти. Настъпилите мозъчни изменения са в дясно, а изгарянията са в ляво. При смъртни случаи при термични травми такива изменения се получават на срещуположната страна поради увеличената температура в течната среда на тялото – кръвта, лимфата и в мозъчната течност.

Категорично се поддържа становището, че шокът от изгарянията е първопричина за всички последващи изменения, настъпили в Ц.. Считат за нормално наличието на неврологична симптоматика, защото се е получил кръвоизлив, който е термичен, а не болестен. Не е установен типичен инсулт. Налице е типично усложнение вследствие на шок от изгаряне, което е хиповолемичен шок. При хиповолемичен термичен шок настъпват същите увреждания като при исхемичен инсулт.

Уточняват, че степените на изгарянията зависят не само от температурата, а и от продължителността на ефекта. В случая е имало облекло, което предпазва до известна степен, но след това и то се включва в процеса на горене. При такова горене се отделят и отровни газове, основно въглероден диоксид. Тъй като масово се използват пластмасови материи, те отделят циановодород, който е силно отровен. Считат, че правилно е поставена диагнозата за токсичен ефект върху лицето. Касае се за комбиниран шок: термичен- губят се течности от изгорените места и токсичен- причинен от отровните газове.

Разясняват, че при приемането на пациента, клиницистите са преценили, че има инсулт. Аутопсията обаче не показва наличието на инсулт. Считат, че при аутопсията диагнозата е променена напълно основателно. Посочват, че обсъждат изгаряния, а не как е причинена травмата.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирана да го оспори страна и в преклузивния срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал. 1 АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на

събраните доказателства, да провери законосъобразността на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Оспореното ЕР № 0096/15.02.2023 г. на Национална експертна лекарска комисия е издадено от компетентен орган в рамките на неговите правомощия, функциониращ в надлежен състав – арг. чл. 73, ал. 1 НМЕ. Заповедта е обективизирана в изискуемата писмена форма и съдържа посочване на фактически и правни основания за издаването ѝ. Съдът констатира наличието на допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което е довело до неправилно приложение на материалния закон. Преценката на административния орган не е направена след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в противоречие с разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК.

Неправилна е преценката на НЕЛК, че водеща причина за смъртта на С. Г. е мозъчен инсулт, което е довело до неправилно прилагане на чл. 73, ал. 2 НМЕ и отричане на причинната връзка между настъпилата смърт и злополуката.

Съгласно разпоредбата на чл. 55, ал. 1 КСО, трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт.

При декларирана злополука по повод на нетравматично увреждане разпоредбата на чл. 60, ал. 2 КСО предвижда разпореждането за приемането или неприемането ѝ за трудова да се издава въз основа на решението на органите, осъществяващи експертизата на работоспособността. Следователно за квалифициране на злополуката като трудова или не решението на органа по чл. 60, ал. 1 КСО се поставя в зависимост от друго решение - това на органите осъществяващи експертизата на работоспособността. Въз основа на горното следва извода, че длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 КСО е обвързано от ЕР на ТЕЛК/НЕЛК - органите, осъществяващи експертизата на работоспособността. Произнасянето за причинната връзка е преюдициален въпрос относно квалификацията на злополуката, който се преценява от друг орган, с познания в съответната област и съответната компетентност да извърши преценка дали конкретните условия на труд са довели до настъпване на внезапно нетравматично увреждане, от което е настъпила смъртта- така и решение № 2359 от 13.02.2020 г. по адм. д. № 14288/2019 г.; решение № 8990 от 13.06.2019 г. по адм. д. № 11326/2018 г.; решение № 1995/13.02.2019 г. по адм. д. № 2712/2018 г.; решение № 4843/16.04.2018 г. по адм. дело № 4720/2017 г.; решение № 4359/03.04.2018 г. по адм. д. № 4322/2017 г., всички на Върховния административен съд.

На основание чл. 61, ал. 1, т. 5 и т. 6 НМЕ органите на експертизата на трайно намалената работоспособност се произнасят по наличието на 1.причинна връзка между увреждането и настъпилата

неработоспособност /смърт/ по повод на трудова злополука и 2. причинната връзка между увреждането (смъртта) и условията на труд (извършваната работа) по време на злополуката. Според чл. 73, ал. 1, т. 1 НМЕ ТЕЛК и НЕЛК се произнасят по причинната връзка въз основа на следните документи: при трудова злополука - разпореждане на ТП на НОИ за приемане или неприемане на злополуката за трудова или заместващо го съдебно решение, при нетравматично увреждане и по искане на ТП на НОИ в случаите на увреждане, при което неработоспособността (смъртта) е настъпила по-късно от деня на злополуката - протокол за разследване на злополуката. Видно от доказателствата по делото е, че е образувано производство по чл. 55 и сл. КСО, за нуждите на което са били издадени ЕР на ТЕЛК и НЕЛК.

По делото е безспорно, че смъртта на осигуреното лице С. Г. е настъпила по време на служебна командировка от работодателя му „Еланда“ във връзка с извършваната от него работа като шофьор на товарен автомобил – международни превози. Ирелелвантно е дали причинилото смъртта събитие е получено по време на регламентираната почивка на шофьора.

Оспореното експертно решение е незаконосъобразно, тъй като НЕЛК е приела, че смъртта на С. Г. е настъпила вследствие на исхемичен инсулт в противоречие със заключението на съдебно-медицинската некропатична експертиза, според която смъртта се дължи на токсично-септично състояние, причинено от изгаряния II-III степен. Във връзка с твърденията на ответника, че спорът е разрешен със сила на пресъдено нещо с Решение № 5714/11.10.2022 г. по адм. дело № 5355/2021 г. на АССГ и е недопустимо да се пререшава, следва да се посочи, че със СПН се ползва само диспозитивът на съдебното решение, но не и неговите мотиви. В диспозитива на цитираното съдебно решение липсва произнасяне коя е причината за смъртта на С. Г., а в дадените задължителни указания по адм. дело № 5355/2021 г. на АССГ съдът изрично е указал на адм. орган *да прецени* дали изгарянията по тялото на починалия могат да се приемат като водеща диагноза за настъпилата смърт или това е следствие от исхемичен инсулт. НЕЛК е подхождала формално към дадените указания и не е извършена задълбочена преценка. В мотивите на ЕР буквално са преписани абзаци от съдебното решение като дори не са нанесени корекции във връзка с авторството на изводите.

Категорично беше установено, че причината за смъртта на С. Г. е резултат на изгарянията, довели до термичен шок и развитие на сепсис. Изследвани са всички материали по делото, вкл. заключението от на СМЕ по адм. дело № 5355/ 2021 г. на АССГ и вещите лица единодушно и

категорично отхвърлят възможността смъртта да е настъпила вследствие на инсулт. Проц. представител на „Еланда“ изпълни задължението си по чл. 40, ал. 2 ЗА да защити правата и законните интереси на клиента си по най-добрия начин, но направените доказателствени искания, вкл. за повторна тройна експертиза със същите въпроси са неоснователни. В експертите няма никакво колебание или противоречие относно причината на смъртта, което да налага преразглеждане на изводите им. Несъгласието със заключението не опровергава неговата достоверност. Съдът го кредитира напълно, както и дадените разяснения от вещите лица в ОСЗ, с изключение на отговорите, касаещи как е причинена травмата. Неотнормимо е за предмета на делото какъв е точният механизъм за причиняване на изгарянията. Не се променя основният извод, че именно печката в кабината на управлението от С. Г. Т. е причинила изгарянията, както и че те са първопричината за настъпване на леталния изход. От обичайните опитни правила е известно, че изгарянията се получават от висока температура – след като пострадалият има изгаряния II – III степен очевидно е генерирана такава температура. Дали нагревателната печка в кабината на Т.-а се е запалила, или изгарянията са причинени след допир със силно нагрята повърхност, колко точно градуса е била високата температура, причинила изгарянията, са факти, неотнормими към предмета на спора. Установяването им не е необходимо, при положение че лицето е получило изгаряния в кабината на Т.-а и тези изгаряния са причинили смъртта, а пораженията на Ц. са настъпили след термичната травма.

Тъй като вещите лица отхвърлят наличието на инсулт като причина за смъртта, НЕЛК неправилно са е позовала на чл. 73, ал. 2 НМЕ и е отрекла наличието на причинна връзка. Съгласно разпоредбата не се считат за внезапно увреждане на здравето по смисъла на чл. 55 КСО патологични състояния вследствие на заболяване от каквото и да е естество, включително епилепсия, хронична исхемична болест на сърцето (всички клинични форми, включително миокарден инфаркт), мозъчен инсулт, захарен диабет, атеросклероза, високо кръвно налягане, душевни болести. По делото беше установено, че изгарянията са причинили усложнен термичен шок с последвало развитие на гнойно възпалителни изменения в дихателната система, довели до множествена органна недостатъчност, т.е термичната травма е причинила смъртта. Налице е причинна връзка между увреждането и настъпилата смърт. Установи се и че смъртта на С. Г. е настъпила по повод и във връзка с извършваната от него работа. Поради това обжалваното експертно решение е незаконосъобразно и подлежи на отмяна. Преписката следва да бъде върната на адм. орган за ново произнасяне като НЕЛК мотивирано се

произнесе наличието на причинна връзка по чл. 61, ал. 1, т. 5 и т. 6 НМЕ по случая. Ще следва да бъде определен и срок за изпълнение на съдебното решение.

При този изход на спора основателни са претенциите на жалбоподателката З. Р. Г. и заинтересованата страна Й. С. Г.. Ответникът следва да бъде осъден да заплати на З. Р. Г. разноски в размер на 10 лева за държавна такса, 600 лева за внесен депозит за СМЕ /л. 94/ и 1450 лева за адвокатско възнаграждение, общо 2060. Ответникът следва да бъде осъден да заплати на Й. С. Г. разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1450 лева /л. 87/.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Експертно решение № 0096/15.02.2023 г. на Национална експертна лекарска комисия.

ВРЪЩА преписката на Национална експертна лекарска комисия за ново произнасяне при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона в едномесечен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Национална експертна лекарска комисия да заплати на З. Р. Г. сумата от 2060 /две хиляди и шестдесет/ лева за платена държавна такса.

ОСЪЖДА Национална експертна лекарска комисия да заплати на Й. С. Г. сумата от 1450 /хиляда четиристотин и петдесет/ лева разноски по делото,

Решението подлежи на оспорване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: